

Hová lett az életösztönünk?

2025 február 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

KÉT MAGYARORSZÁG – Minden évben eltűnik egy városnyi magyar, egyeseket mégis a kismamakampány zavar.

Olvasom, hogy Donald [Trump](#) elkezdte nyilvánosságra hozni, mi mindenre költötte az amerikai adófizetők pénzét az elűdje az Egyesült Államok Nemzetközi Fejlesztési Ügynökségén (USAID) keresztül. Kétfélmillió dollár

nemváltoztató m?tétekre és LGBT-aktivizmusra Guatemalában. Másfél millió dollár Szerbiában a „sokszín?ség” el?mozdítására. Hetvenezer dollár Írországban egy sokszín? musicalért. „Transznem?” opera Kolumbiában potom 47 ezerért, „transznem?” képregény Peruban 32 ezerért. És így tovább. Fene tudja, miért, de Trumpék az USAID beszántását, h?lt helyének sóval behintését fontolgatják. Hova jut így a világ?

Azt csak zárójelben:

ha valaha megvalósulna az amerikai mélyállam dédelgetett – az USAID-pénzes?je mögött fölsejl? – sokszín?ségi terve (ami Trumppal most legalább négy évig parkolópályára kerül), és az egész földgolyón elt?nnének a határok, beköszöntené a világkormányzás, mindenhol kevert népeesség lenne meg multikulti – valójában éppen akkor sz?nne meg a sokszín?ség. Hiszen mindenhol ugyanolyan fogyasztóombi, konzumidióta, identitásfosztott, internacionalista népeesség élne Chilét?l Japánig, Kanadától Új-Zélandig.

Ami amúgy teljesen holdkóros elképzelés. A valóságban az er?s, szapora, kirajzó népek országai egyszín?ek maradnak, ahogy most is, hódító telepeseik pedig el?bb-utóbb a maguk világképe-re-színére alakítják a fogyatkozó, gyengül?, butuló (és emiatt az invázió el?tt kaput nyitó) európai, észak-amerikai államokat. Ezt látjuk épp.

Természetesen Magyarország is kapott dollárbeöntést a demokrata kormányzattól és végvidékét?l (Sorosék, USAID stb.). És természetesen nem a vak árváknak meg a rákos gyermekeknek küldtek, hanem sokszín?sítésre, genderagitációra. Vagyis hülyítésre. No meg a magyarországi balliberális pártoknak és cselédsajtójuknak. Utóbbi a napokban épp elájult, föl kellett locsolni, miután vételezte a hírt, hogy az USAID-áldásnak vége

. „Trump felfüggesztette a külföldi támogatásokat, a magyar független média is pénzt?l esik el” – panaszták. Tényleg, milyen az a dolláron hizlalt „függetlenség”?

A dollár csapok elzárása remek hír, csak hogy az évtizedek óta folyó LGBTQ-s agylágyítás mostanra nálunk is meghozta gyümölcseit. Pár napos hír:

a rend?rség ?rizetbe vette azt a két kiskunhalasi orvost, akik jó pénzért „nemátalakító” m?téteket végeztek a helyi kórházban, a kedves olvasó társadalombiztosítási járulékának terhére. A páciensek nemét ugyan nem változtathatták meg, ahhoz a kromoszómáikat kellett volna lecserélni, ott pedig még nem tart a haladás. Valójában annyit tettek, hogy önmagukkal elégedetlen honfitársainkat végleg és helyrehozhatatlanul megcsonkították.

Igaz, a betegek saját kérésére tették, ám gyógyításra fölesküdtött orvos akkor sem vágdoshatja le a kuncsaft testrészeit, ha az illet? – adott esetben beszámíthatatlan elmeállapotban – könyörög érte. A lemaradásunk e téren is tetten érhet?: Nyugaton már a kiskorúakat is átm?tik. Készülnek Frankenstein új szörnyetegei. Erre mondta Elon Musk, hogy aki gyermekekkel ilyen m?vel, annak életfogytiglan járna. Szerintem viszont a kerékbetörés is túl kegyes büntetés ezeknek.

Ilyenkor mindig megpróbálom elképzelni, mit szólnának az ötszáz vagy akár csak száz esztendővel ezel?tt élt ?seink, ha látnák, mivé lettünk. Vajon érdemes volt robotolniuk, öt-hat-tíz gyermeket nevelniük, mindent az ? boldogulásuknak alárendelniük? Hogy aztán ez legyen bel?le? Mellek és egyebek levágása. Óvodai, iskolai LGBTQ-agymosás. Ünnepeelt magzatgyilkosságok – s?t a leghaladóbb helyeken már a megszületése után is kivégzik a gyermeket, a m?t?asztalon, ha az anyja kéri. Ez az elszabadult pokol. És ezt szokta reklámozni és ünnepeletetni velünk a „független” dollársajtó.

Közben kijöttek a friss számok.

Tavaly csupán 77 és fél ezer gyermek született Magyarországon, kilenc százalékkal kevesebb, mint a megelőz? évben. El lehet képzelni, mennyi született volna, ha nem nálunk lenne a világ egyik legnagyobb családtámogatási rendszere. Ez a 77 és fél ezer gyermek azt jelenti, hogy a magyar n?k termékenységi mutatója a 2021-es 1,6-ról 1,4 körülre csökkent. Még így is az uniós átlagnál jobb a helyzet nálunk, arányaiban kevésbé fogyunk, mint a többség – de fogyunk.

Randa szakszóval polikrízis van (el?bb világvjárvány, három éve meg háború, szankciók, infláció), de engedtessek meg, hogy mégse lelkendezzek. Azt hiszem, Dáriusz minden kincsét ráboríthatja a kormány a magyar emberekre, ha egy jelent?s részük?l egész egyszer?en elillant az életösztön. Önz? élvhajhászok lettünk, irigyek és telhetetlenek. Soha ekkora jólét nem volt e tájékon az elmúlt évezredben, ám ez sem elég, semmi sem elég. Százazrek fontosabbnak és sürget?bbnek tartják a még jobb kocsit, a még nagyobb lakást, a luxusnyaralást, a

kutyát meg a macskát, mint hogy gyermeket vállaljanak. Vagy hogy az egy szem gyermekének testvére is legyen, akivel játszhat. Mégannyi jó szándékkal, mégoly sok támogatással, ingyénétkéztetéssel és -tankönyvvel, tízmilliós csokkal, autóvásárlási támogatással, babavárával, adómentességgel, kazalnyi egyéb segítséggel sem növesztheti ki a kormány valakiben az életosztönt, ha az kihunyt. És láthatóan sokakban kihunyt. Nem érdekli, mi jön utána. Vagy ha érdekli is, már kés?n. Némelyek csak negyven után, a biológiai óra ?rült csörgésekor kapnak észbe, hogy hoppá, nekem mégiscsak kellene gyerek. Ám akkor már nehezen vagy sehogy sem jön össze. Az évtizedekig szedett hormontabletták pusztító hatását senki sem reklámozza.

Olvasom, némely „n?jogi” aktivista háborog egy kismamaságot népszerűsít? plakátkampányon. Merthogy az szerintük sérti azokat, akik nem akarnak gyermeket. Egy ByeAlex nev? popénekes közben kikéri magának, hogy a n?k méhében turkáljanak. Ja, a plakát turkál. Mellesleg hozzáteszi, hogy ? sem érzi magát elég érettnak a gyermekvállaláshoz. Ilyenkor azt gondolom, kevés nagyobb sorscsapás létezik a szólásszabadsággal párosított internetnél, amikor a világ összes hülyéje mikrofont ragadhat, és kényszeresen hülyíthet másokat.

Egy bolond százat csinál. Évente egy városnyi magyar t?nik el nyomtalanul, de a sült ökröt zavarja egy gyermekvállalásra buzdító, jó szándékú kampány. A kormány 2018-at a családok évévé nyilvánította, akkor is volt kampány meg bájos videó, amit ugyanez az ocreagyú csapat kiröhögött, leszólt. Aztán mentek bealmozni a macskának, mert az igen, az fontos. De ha már neki nincs vagy nem lehet gyermeke, akkor másnak se legyen, le kell beszélni róla. Ha ? kihál, haljon ki más is.

Ide nem néha és nem egy kicsi, hanem sok, összefügg?, folyamatos családbarát kampány kellene. Mindennapra, meghosszabbítva Bicskéig. A csapból is annak kéne folynia, hogy az élet szép, add tovább. Különben végünk.

Pilhál Tamás - www.magyar nemzet.hu

Ajánló